

[Mogens Voigt]

nytter ikke, at TV-journalisterne bare er vel-talende. De skal også have en stor portion almen viden, og det er der mange der ikke har.»

Ministeren advarede i sit indlæg heroppe mod, at der gik partipolitik i debatten om radioen. Jeg forstod, at det gjaldt både her i folketinget og i radiorådet, og det er jeg naturligvis enig med ministeren i. Ole Andreasen tilføjede i den pågældende artikel, at den enkelte medarbejder tager bevidst eller ubevidst hensyn til radiorådets politiske sammensætning, når der skal laves udsendelser. Det er klart, at det gør medarbejderne, og derfor er vi nødt til at sige til de danske vælgere, at hvis de fortsat stemmer på socialdemokratiet, på SF, på VS og – ja, Gud bedre det – på de radikale, så får man altså ikke alsidighed i Danmarks Radios programflade. Sammensætningen af folketinget betyder også, at vi får denne socialistiske sammensætning af radiorådet, og det vil medarbejderne, som Ole Andreasen har udtrykt det i Berlingske Tidende, tage hensyn til. Det er derfor vigtigt, at vælgerne holder op med at stemme på disse partier, hvis de ønsker en alsidig dansk radio, og hvis de ønsker at få monopollet brudt.

Hr. Søren Hansen sagde, at han da gerne ville høre hr. Erhard Jakobsens forskellige klagepunkter, hvor mange der nu var, men han kunne sikkert ikke nævne ret mange. Nu skal jeg selvfølgelig ikke være forsvarsadvokat for hr. Erhard Jakobsen, han kan sagtens tale for sig selv, men det er fantastisk, når vi ved, at der er utallige eksempler på politiske emner, der er blevet behandlet groft manipulerende. Vi kan nævne Roskilde universitetscenter, besparelserne på daginstitutionsområdet, ungdomsydelsen, EF-valget, Christiania, slumstomere, narkosager, kvindesager, ejerlejligheder, fredsduer og a-kraft osv. osv. Mønsteret er det samme hver eneste gang: en række mennesker med rigtige standpunkter får en kasket på og får lov til at give udtryk for deres såkaldt rigtige standpunkt som eksperter eller som talsmænd for en såkaldt interesse, hvis omfang interviewereren ikke interesserer sig for at klarlægge på en saglig måde.

Der er efter min opfattelse en helt utrolig venstredrejet ensidighed i statsmonopolet Danmarks Radios medarbejders emnevalg. Igen og igen fremturer de med de samme

udvalgte hjørner af samfundsproblematikken, og det giver det resultat, at vi næsten hver eneste dag fyldes med socialisternes skrårige, fodformede meninger.

Danmarks Radio er efter min opfattelse ganske enkelt den største politiske magtfaktor i dette land, inklusive LO, og det siger søreme ikke så lidt. Der er derfor kun den svære vej at gå, og det er at få brudt monopollet, så der kan skabes konkurrence. I første omgang kan det måske nok blive dyrt målt i penge at bryde monopollet, men det kan blive kostbart for vort demokrati og for den frie meningsdannelse, hvis monopollet ikke brydes. Vi må tilstræbe – det er også indholdet af det dagsordensforslag, der er fremsat – at de udsendte programmer indeholder troværdig og saglig oplysning om faktiske forhold, at synspunkter vedrørende kontroversielle samfundsspørgsmål kommer til orde på en sådan måde, at udsendelserne afspejler de holdninger og meninger, som findes i befolkningen, og at medarbejderne ikke ved tilrettelæggelsen af udsendelserne favoriserer bestemte holdninger og synspunkter, og, som hr. Erhard Jakobsen sagde, at ingen personer, firmaer eller institutioner udsættes for angreb i nogen udsendelse, uden at der gives de pågældende mulighed for at forsvare sig på lige fod med angriberne; det savner vi i høj grad.

Jeg vil ligesom hr. Erhard Jakobsen udtrykke glæde over ministerens udtalelser om fairness; de har virkelig glædet mig. Om ikke andet har vi da fået det ud af denne debat, at den øverste myndighed for Danmarks Radio nu har fastslået, at fairnessprincippet skal Danmarks Radios medarbejdere følge, og det er vi selvfølgelig dybt taknemlige for. Det bliver nemlig ikke fulgt i øjeblikket.

Jeg håber, at debatten vil udvikle sig derhen, at også socialdemokratiet indser, at det er nødvendigt at få knægt medarbejdernes fodformede meninger. Det gør vi kun ved at stemme ja til den dagsorden, hr. Erhard Jakobsen har fremsat.

Arne Melchior (CD):

Må jeg starte med en oplysning. CD har som parti ikke nogen grund til at klage over den behandling, vi får i Danmarks Radio. Vi har aldrig fremsat sådan klage. Jeg finder – det gør min gruppe, og det har de skiftende